

НС уведомителен бюлетин

NSDAP/AO : PO Box 6414

Lincoln NE 68506 USA

www.nsdapao.org

#1098

30.03.2024 (135)

Михаел Кюнел

Втората революция Том I: Вяра и борба

Част 11

Днес съществува "Съгласувано действие", което по същество се опитва да направи нещо подобно, а някои системни политици мечтаят да го превърнат в своеобразен икономически съвет, който би могъл да има реални правомощия за вземане на решения (това наистина би се доближило до корпоративистките идеи, но подобни механизми никога няма да могат да работят в демократична система, както показва опитът). От призива за съвместно възстановяване, през "формираното общество" на Ерхард, "съгласуваното действие" на Шилер, "социалното партньорство" на Бранд ("Искаме да бъдем нация от добри съседни, вътрешно и външно"), до плановете за икономически съвет, който би могъл да възникне от съгласуваното действие като своеобразен икономически парламент (корпорация?), споменът за съществуващата някога и жестоко разбита Volksgemeinschaft преминава през целия следвоенен период.

Но на тези опити им липсва идеалистичната основа, а оттам и силата на убеждаване и проникване. (С колко радост беше посрещната зората на Volksgemeinschaft на 30 януари 1933 г. и колко подигравки се изляха върху бедния Лудвиг Ерхард и неговото формирано общество, чиято основна идея не беше толкова лоша).

Но там, където призивът за общностно съзнание все още има успех, например сред части от работническата класа, той не е довел до повече свобода и справедливост, както някога, а до експлоатация и пренебрегване на интересите на работниците. Либералната капиталистическа система е неспособна да представлява интересите на работника, затова задачата на националсоциалистическото движение ще бъде да образува германския работник за злоупотребата, която демократите правят с концепциите от миналото.

Трябва да приемем сериозно мисията си на работническа партия, тъй като работническата класа е по същество единствената здрава прослойка в тази страна, в момент, когато интелектуалците отдават почит на разлагането на нашия интелектуален живот, а буржоазията или гледа страхливо и безпомощно, или отдавна е потънала във вихъра на света на мечтите. Трябва да се обърнем към обикновения работник, към некорумпирания, честен и трудолюбив германски гражданин. Националсоциалистическото движение не трябва да допуска да бъде изпреварено от никого, когато става дума за законните интереси и искания на работническата класа, и със сигурност не от предателите марксисти, които искат само да заменят едно робство с друго.

Ако искате, наречете го класова борба: **Националсоциалистите принадлежат към традициите на германското работническо движение, а не към тези на буржоазната класова държава!**

Социалистическата общност, германският Volksstaat, няма нищо общо с либерално-капиталистическата система. Само в нея обаче антагонизмите между класите и слоевете могат да бъдат премахнати, да се развие народната общност. Тогава лицемерието и материализмът ще бъдат премахнати и националната икономика ще се възстанови. Не бива да се допуска тя да продължи по такъв начин, че производството вече да не се осъществява с цел задоволяване на потребностите, а потребностите да се предизвикват изкуствено, за да се поддържа производството. Това разпалване на желанията и апетитите, това изкуствено възбуждане на потребностите, се е превърнало в най-добрия инструмент на необуздания материализъм! Той ще си отмъсти горчиво, когато хората трябва да се върнат на земята!

Обществото, което вече не може да разчита на идеалното съгласие на своите граждани, а оцелява само благодарение на постоянното привличане на материализма, т.е. на най-низшите човешки инстинкти - завистта, алчността, суетата и удобството - трябва да загине! Разбира се, всичко това не се отнася само за Западна Германия; по принцип характеристиките на корупцията и неразбиращата слепота, лицемерието и материализма откриваме във всяка либерално-капиталистическа държава. Единствено при другите народи

последниците от тази злополучна форма на държавно устройство са донякъде смекчени от естествено развитото национално чувство, което е органична защита срещу изкуствения упадък.

Нека не се заблуждаваме:

Със сигурност ФРГ е по-стабилна във вътрешнополитически план от съседните ни държави. Ако неспособността на демократичната идея, доколкото изобщо може да се говори за такава идея, да се справи с проблемите на настоящето и бъдещето е по-малко очевидна тук, отколкото там, то тя е късно следствие от националсоциалистическата идея за национална общност. Но други народи са успели по-добре от нас, германците, да съхранят душите си. Те често са по-здрави - физически, умствено и духовно. Това се дължи на робската ни зависимост от САЩ и на фанатичното желание на бенефициентите на системата да се адаптират напълно към американския "начин на живот". Германия е изгубила душата си: **езикът, културата, музиката, обичаите и начинът на живот са почти изцяло американизирани.**

Системата се радва на младежта, която дъвче своята "дъвка" "cool", която смята за "IN" да носи дълга коса и да пуши "джойнт", докато слуша поп музика. Другата, националната младеж, от друга страна, трябва да бъде затворена според демократите (нацистите - б.р.).

Защото те наистина съществуват, тази друга, до голяма степен непозната младеж. След по-възрастното поколение, за което всички идеали и надежди бяха разбити с краха, и след поколението на руините, което инстинктивно обвиняваше за нещастията на войната и поражението загниващия националсоциализъм - и двете бяха податливи на превъзпитанието на победителите; и двете се радваха, без много да се замислят, на новото богатство и не усещаха вътрешната неистинност на демократичната идея за държавата - сега расте младо поколение, което вече не вярва на всичко, което непроменената вражеска пропаганда гръмка прокламираше в продължение на около четиридесет години, което търси съвременната историческа истина и по този начин преоткрива националсоциализма.

Младежта винаги е идеалистична и е честна в любовта и в омразата си!

По този начин младежта е и естественото противоречие на либерално-капиталистическата система!

Затова германското движение за свобода е движението на германската младеж и бъдещето на нашия народ. Една държава не може да бъде

ръководена от решения на мнозинството. Проблемите са твърде сложни. Как може средният гражданин, ако приема сериозно отговорността си на гласоподавател (а колко от тях изобщо го правят?), да определя например посоката на икономическата и финансовата политика? И това е само една област - другите въпроси не са по-прости. Една държава също така не бива да се управлява от хора, които на свой ред са избрани с мажоритарен вот.

Живеем в крайно време и това е въпрос на оцеляване. В такава ситуация се нуждаем от най-способните и най-добрите на върха, а не от държава, която експертът по международно право проф. д-р Фриц Мюнх описва по следния начин:

"Живеем в страна, където свободата на политическото слово и изразяване е основно право и където всеки полудял журналист и писател, всеки комерсиален комик и порнограф, всеки идиот и свиня, всеки глупак и светец говори за политика."

Съопределянето на индивида е възможно само когато става въпрос за най-близката област на живота - общност, работно място и т.н. Тук ние сме по-демократични от демократите, защото носенето на съотговорност тук е част от свободата и по този начин сърцевината на социалистическата общност. Отделните хора също ще имат дял в политическата съдба на своя народ чрез клоновете на партията. Но конкретните индивидуални решения в областта на администрацията, икономиката и политиката принадлежат на експертите. Ако това не се спазва, резултатът е или хаос, или управлението преминава в ръцете на анонимни сили и групи на заден план, докато лъскавата фасада се пребоядисва на всеки четири години. **Народът не може да управлява, той може да бъде управляван само за народа!**

"Мнозинството? Какво е мнозинството? Мнозинството е глупост! Смисълът винаги е бил само за малцина. Човек трябва да претегля гласовете, а не да ги брои. Държавата трябва да загине, рано или късно, там, където мнозинството тържествува, а невежеството решава". - Фридрих Шилер

"Демокрацията е суеверие, основано на статистически данни!" - Хорхе Луис Борхес

БОРБА С МАРКСИЗМА

Заедно с либералистичната идея марксизмът е победител в световноисторическата конфронтация по време на Втората световна война.

Той също се основава на материализма, но за разлика от демокрацията вторият му стълб не е лицемерието, а насилието. В духовно отношение марксизмът със сигурност трябва да се приема по-сериозно от демокрацията, която е толкова безпомощна пред марксисткото предизвикателство, колкото и пред националсоциалистическата идея. Господарите на огромния информационен и полицейски апарат в Бон не разбират, че на една идея не може да се отговори само с насилие - срещу нея трябва да се изправи по-добра идея.

Твърдо съм убеден, че германският народ има само един избор - избор между лявото и дясното, между марксизма и националсоциализма, между държавата на принудата и народната държава. Да просветли народа за това е задачата на германското движение за свобода, поради което то настоява да се разреши съществуването на НСДАП. Без националсоциалистическо движение в Германия, както и в другите бели държави, ще надделее комунизмът. Голяма част от хората в тази страна усещат това и са прави, когато се питат: "Комунистическата партия е разрешена - защо НСДАП е забранена?"

Отговорът е даден от д-р Гьобелс в реч по време на Кампфайт, когато той уточнява

:

"Болшевизмът със сигурност е незаконният син на демокрацията. Той може и да се срамува от него от време на време, но в критичните часове на нашия европейски живот майчиното чувство на демокрацията винаги избухва наново ... И тогава двете отново застават в един фронт, обединени преди само в напора срещу авторитарната, националистическа идея за държавата, която те правилно оценяват и са признали за свой най-жесток и опасен противник."

Ето защо националсоциалистическото движение не приема безкритично буржоазния антикомунизъм. Нашият лозунг остава непроменен: **Нито капитализъм, нито комунизъм!**

Нашата задача не е да защитаваме касичките на големите срещу революционната вълна, наш дълг е да защитаваме трудещите се маси от материалистическата диктатура и безскрупулната експлоатация, независимо каква маска носи противникът - защото винаги една и съща материалистическа концепция се надига срещу човешкото достойнство, свободата, социалната справедливост и идеалистичната прозорливост. Така в големия свят на демокрацията, чиито доходи от труд и усилия са възможни само за сметка на обикновените хора, ние се борим с комунистическия функционер, който гони работниците като роби във все нови и нови неплатени допълнителни смени. В марксисткия опонент обаче, който

настройва германци срещу германци само с псевдореволюционни фрази, ние се борим с капиталистите, чието антисоциално поведение направи марксизма изобщо възможен. Но ние винаги се противопоставяме на материализма, който вижда в човека само обект на експлоатация - или малко зъбче в колелото на една нечовешка машина, бездушен потребителски робот, или синята мравка, трудов роб. Ние не искаме да живеем нито под златен, нито под червен интернационал - искаме да сме свободни!

Марксизмът е значим за нас по два начина: първо, като догматична идеология, и второ, като система за господство, в чиято хватка се намира значителна част от населението на света - включително две големи и силни държави: Русия и Китай.

Марксизмът е контрапроект на либералната капиталистическа система, завладяващ със своята логическа последователност. Това е огромна, внимателно разработена мисловна система, чиято идеологическа твърдост и догматична идиосинкрязия претендират, че са разгадали хода на историята и са изработили безпогрешно правилен анализ на миналото, настоящето и бъдещето. Безсмислено е да се прави подробна критика на марксистката философия. Човек не разбира тази идеология, като изучава нейните детайли - разсъжденията са твърде логични, а частичната правилност на анализа на противоречията в капитализма изобщо не се оспорва от нас - но трябва да се изследват основите. Тук обаче става ясно, че основните допускания на Маркс вече са погрешни и че следователно целият марксизъм - разглеждан от гледна точка на историята на идеите - е грандиозна заблуда, безполезно интелектуално усилие, математика, както се казва, основана на основното допускане, че две по две е равно на пет!

Основното изречение на идеологията на Карл Маркс, което не само тук се оказва истинско дете на материализма, е: **"Битието определя съзнанието"**. Това означава:

Човек се развива физически и духовно изключително в зависимост от материалните обстоятелства на живота си. Всичко останало - религия, образование, нация, наследственост, раса и т.н. - е само изкуствена "надстройка". - е само изкуствена "надстройка", илюзия, която затъмнява погледа на пролетариата към неговите класови интереси - а това е единствената му грижа. Рядко природата на човека е била оценявана толкова погрешно, както тук от Карл Маркс - което може да се обясни единствено с еврейския му произход - защото това основно философско предположение вече е в основата на бъдещата нехуманност, която опитът за неговото осъществяване неизбежно би трябвало да донесе със себе си. Само еврейният може да постави толкова много интелекта, студената теория над същността

на човека, само той може да отрече ценностите и фактите на емоционалния свят и светоглед и да схваща човека изключително като инструмент, химически елемент в процеса на социално преобразуване.

Марксизмът е еднократно обявяване на война на западната, идеалистична традиция на нашия континент и е характерно, че противно на собствената си логика и прозорливост марксизмът се утвърждава само в Азия, където човекът винаги е бил смятан за по-нисш от колектива, и в слаборазвитите страни, но не и в големите нации на белия свят, на които Маркс всъщност е възлагал своите надежди. Тук се разкрива първото и решаващо противоречие на нашето движение с марксизма. Нищо в неговата повече от стогодишна история не е разклатило толкова марксизма като идеология, колкото появата на националсоциализма!

Националсоциализмът е живото доказателство срещу материалистичния възглед за човека, той е триумф на волята над принудата, победа на духа над материята. Ние знаем:

"Съзнанието определя битието!" Човекът е това, което иска да бъде, в рамките на своя генетичен състав.

Самостоятелно заетият селянин, чиновник, дребен търговец не се присъединява към пролетариата, защото капитализмът унищожава икономическото му съществуване. Работникът, който обича родината си и не вижда себе си като част от световния пролетариат, е загубен за марксизма, независимо как той определя класовото му положение. И докато марксизмът очаква спасение от социализацията на средствата за производство, националсоциализмът социализира човека, придобива власт над духа и въображението на масите: **Идеалът тържествува над материалното!** Днес не е по-различно:

В процентно изражение германското движение за свобода със сигурност има в редиците си повече чираци, работници, а също и безработни Volksgenossen, отколкото "авангардът на работническата класа" - комунистическата партия, която - отново противно на собствената си логика - разумно се обръща повече към недоволните буржоа, отколкото към германския работник. Ние не говорим за работническо движение, ние сме работническо движение. Това също ни отличава от комунистическите групи.

Вторият принцип на марксизма е:

"Историята е история на класовите борби." Според марксистката теория в

епохата на капитализма една срещу друга се изправят две класи - капиталистите, които притежават средствата за производство и експлоатират работниците, и пролетариите, които не притежават нищо друго освен работната си сила, която трябва да продават на капиталистите, за да живеят. Неизбежното развитие на капитализма води до натрупване на все повече и повече производствени богатства при все по-малко капиталисти, докато средната класа и дребните самостоятелно заети лица потъват чрез противоречията и кризите на капитализма в пролетариата, който по този начин става все по-силен. Експлоатацията и потисничеството, които засягат всички, създават общо класово съзнание (Битието определя съзнанието), като в крайна сметка системата е свалена от работническата класа и поема водеща роля по пътя към комунистическото общество. Съвсем накратко обобщено, това е приблизително развитието, както Карл Маркс първоначално го е предвидил. Всеки знае, че нищо от това не се е случило:

Капитализмът се оказва по-умел и адаптивен, отколкото някой можеше да предположи по онова време, като се имат предвид ужасяващите неволи на Индустриалната революция. Марксизмът изобщо не победи във високоразвитите индустриални страни със силна и самоуверена работна сила, а в развиващите се страни като царска Русия и Китайската република. Средна класа, съставена от държавни служители, работници и дребни самостоятелно заети лица, чието съществуване е постоянно застрашено в либерално-капиталистическата система, но която въпреки това не изпитва нужда да се причислява към пролетариата (съзнанието определя битието) и която поради това винаги търси трети път между капитализма и комунизма по време на криза.

Разбира се, марксизмът има право, когато говори за класова борба, експлоатация и неизбежни кризи на капитализма, но да се приписва всичко това на класовата борба между пролетариата и капиталистите е съкратен, догматичен светоглед. Социалната действителност е по-сложна:

Хората в либерално-капиталистическата система са раздробени на безброй групи, партии, индивидуални и асоциативни интереси, слоеве, класи и професионални асоциации, идеологии и мнения - всеки се бори срещу всеки друг. Не съществува единен пролетариат с общ класов интерес:

Квалифицираният работник презира неквалифицирания работник, майсторът се смята за по-добър от останалите, служителят се гордее със своя пост, гледа отвисоко на ръчните работници и се смята за гръбнака на компанията, изпълнителният служител се чувства по-близък до

предприемача, отколкото до останалите наемни работници.

Навсякъде виждаме индивидуални интереси в действие. Нищо не би било по-добро, ако в името на - несъществуващия - пролетариат самозваният му авангард, комунистическата партия, завземе властта. Народът ще бъде принуден да се преструва пред външния свят, че сега е "работническа класа", но в действителност се чувства само като потиснат народ под управлението на заблудени функционери. Това е причината, поради която Адолф Хитлер говори, че националсоциализмът трябва да "социализира човека, а не средствата за производство".

Хората трябва да бъдат убедени, че има неща, които ги обединяват, и че това, което ги обединява, е по-силно от това, което ги разделя. Те трябва да се научат да се чувстват като общност, тогава и те ще бъдат общност. Задачата на националсоциализма е да гарантира социалната справедливост, да уважава всички еднакво - Volksgenossen не са равни помежду си, но заслужават същото уважение, ако всеки от тях на своето място прави най-доброто за общността völkisch - и така да позволи на Volksgemeinschaft да възникне отново. Тогава класовата борба ще бъде заменена от класовата хармония на националсоциалистическата народна държава, която не може и не трябва да бъде насилвана, а както някога трябва да възникне от убеждението на народните другари и която се различава от сегашното относително спокойствие в либералния капитализъм толкова, колкото лечебният сън се различава от комата. Последният принцип на марксизма, който е важен за нас в този контекст, е "интернационализмът".

Марксистите казват, че потиснатият пролетарий от една страна има повече общо с потиснатия пролетарий от всяка друга страна, отколкото с капиталистите от родната си страна. Както може да се очаква, марксизмът отрича съществуването на общите връзки на нацията, расата и патриотизма. Един народ се превръща в нация само чрез волята да принадлежи заедно - но ако тя е налице, тогава нацията е по-силна от всичко останало.

NS KAMPFRUF
KAMPFGEMEINSCHAFT DER NATIONALSOZIALISTISCHEN DEUTSCHEN ARBEITSPARTEI AUSLANDS- UND AUFBAUORGANISATION
September 1934   August 1978   26. April 2007 (132)

Der Kampf geht weiter !

Belang haben nach der Kapitulation der Wehrmacht am 8. Mai 1945 an der nationalsozialistischen Bewegung stärker als je zuvor in der Nachkriegszeit. Und zwar nicht nur in Deutschland, sondern auf globaler Ebene!

Jahrelange von Verbotswort, Verurteilung, Verfolgung und Verleumdung haben nicht abgelenkt, das Kern der gesamten Idee unseres hoch geliebten Führers Adolf Hitler zu entwickeln.

Alle Nationalsozialisten sind weiterhin öffentliche Taten und Kampfgemeinschaften Schicksal an Schicksal im Kampf um die Erhaltung unserer weißen Völker. Die Bewegung ist zwar stärker geworden, aber die Gefahr des biologischen Völkermord ist heute noch viel größer als in der Vergangenheit.

Der verbotene Gegenstand ist aber nicht die Volkermord - gegen alle weißen Völker (Völkermord) - annehmen, keine Mord und Ermordung, Überführung und Kammern.

Ob "legal" oder "illegal", ob im Wahlkampf oder im Innenkampf, ob im Propagandakampf bewaffnet oder auf einem Schicksalsspiel andere Art. Jeder Nationalsozialist hat seine Pflicht!

Hilf Hitler!
Gerdhard Lauck

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

НС уведомителен бюлетин
www.nsdapao.org
#1005   19.06.2022 (132)
NSDAP/AO: PO Box 6414 - Lincoln NE 68506 - USA

**Преден доклад
Интервю с Моли**
Трета част

NSK: Настоящите ни проекти очевидно са свързани с философия и изкуство.

Моли, опитете мисленето си за връзките на тези теми и политиката.

Моли: Опитвам се да обновявам фотографично, но най-вече съм се концентрирала върху Адолф Хитлер и Армията на човечеството (www.themorningbreakfast.com/ truth.htm). Беше съм на 21 страници, а имам още толкова много за правене. Изучаването на Втората световна война е абсолютно минало поле от информация. Търсех информация за едно нещо и открих още две неща, които трябва да прочетем. Чувстваме се малко като артефакт, който открива

the **NEW ORDER**
Number 176 (132)   Founded 1978   April 26, 2022 (132)

The Fight Goes On !

Seventy years after the capitulation of the Wehrmacht on May 8, 1945, the postwar National Socialist movement is stronger than ever not only in Germany, but throughout Europe.

Decades of mass murder, expulsion, persecution, and defamation have not sufficed to destroy the seed of the brilliant idea of our much loved Führer Adolf Hitler.

All National Socialists and other racially-aware contemporary and racial kinemen fight side by side for the preservation of our White folk.

The movement has indeed become stronger, but the danger of biological folk death is also much greater today than in the past.

The desperate enemy is in the process of committing genocide against all White folk. His means are non-White immigration, culture dilution, and race-mixing.

Whether "legal" or "illegal", whether in election halls or street battle, whether armed with propaganda material or on a battlefield of a different kind, every National Socialist must do his duty!

Hilf Hitler!
Gerdhard Lauck

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

**NSDAP/AO е най-големият в света
Доставчик на националсоциалистическа пропаганда!**

Печатни и онлайн периодични издания на много езици

Стотици книги на много езици

Стотици уеб-сайтове на много езици

BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!
www.third-reich-books.com

NSDAP/AO
Fight Back!

nsdapao.org
Contact us to find out how YOU can help!